

Ministerstvo zemědělství

Odbor státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí

Č.j. došlého dokumentu: KULK 95530/2019
ze dne: 23. 12. 2019

67291/2019-MZE-15111

000330839516

Spisová značka.: 59VH10812/2020-15111
Č.j.: 67291/2019-MZE-15111

Vyřizuje: Ing. Helena Pijáková
Telefon: 221812600
E-mail: Helena.Pijalkova@mze.cz
ID DS: yphaax8

Adresa: Těšnov 65/17, Nové Město, 110 00 Praha 1

V Praze dne 24.4.2020

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo zemědělství jako příslušný ústřední vodoprávní úřad podle ustanovení § 108 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ustanovením § 15 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, ve znění pozdějších předpisů, který je odvolacím správním orgánem podle ustanovení § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (správní řád),

rozhodlo

o odvolání, které podal pan Michal Zonyga, nar. 12. 11. 1976, bytem Bozkov 169, 512 13 Bozkov (dále jen „odvolatel“), dne 6. 11. 2019, proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „krajský úřad“), čj. KULK 75353/2019, ze dne 11. 10. 2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto v pochybnostech dle ust. § 43 odst. 2 vodního zákona, o tom, že povrchové vody tekoucí vlastním spádem v korytě na pozemcích parc. č. 1843/3, 261, 263, 264, 265/1, 269 a 272 v k. ú. Bozkov jsou vodním tokem ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona,

podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů

takto:

odvolání odvolatele ze dne 6. 11. 2019 se dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu

zamítá

a napadené rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, čj. KULK 75353/2019, ze dne 11. 10. 2019 se

potvrzuje.

ODŮVODNĚNÍ

Krajský úřad, jako příslušný vodoprávní úřad, obdržel dne 20. 9. 2016 od Městského úřadu Semily, odboru životního prostředí, podnět k rozhodnutí v pochybnostech o tom, zda jde v případě povrchových vod protékajících na pozemcích parc. č. 1843/8, 1843/3, 261, 263, 264, 269 a 272 v k. ú. Bozkov, o vodní tok. Krajský úřad se se situací seznámil na místě a následně, jako první úkon v řízení z moci úřední, vydal rozhodnutí č.j. KULK 34769/2017 ze dne 3. 5. 2017, že povrchové vody na pozemcích parc. č. 1843/3, 261, 263, 264, 265/1, 269 a 272 v k. ú. Bozkov, jsou vodním tokem.

Proti tomuto rozhodnutí podal odvolatel, jako účastník řízení, odvolání, které Ministerstvo zemědělství, jako odvolací orgán, zamítlo jako opožděné a posoudilo jej jako podnět k přezkumnému řízení. V provedeném přezkumném řízení Ministerstvo zemědělství rozhodnutí krajského úřadu ze dne 3. 5. 2017 zrušilo a věc vrátilo k novému projednání. Jako důvody vrácení věci k novému projednání uvedlo, že rozhodnutí v pochybnostech nelze vydat jako první úkon v řízení, shledalo chybné vymezení okruhu účastníků řízení a nedostatečné odůvodnění vydaného rozhodnutí. Krajský úřad, po obdržení spisové dokumentace, oznámil účastníkům řízení opatřením ze dne 2. 5. 2018 čj. KULK 38565/2018 pokračování řízení a k projednání věci nařídil ústní jednání na den 28. 5. 2018. Při tomto ústním jednání došel krajský úřad k závěru, že na základě údajů v Centrální evidenci vodních toků, kde byla dotčená linie vedena jako recipient mimo vodní tok (následovně jako ostatní vodní linie), odpadá důvod k vedení řízení o pochybnosti a vyhodnotil, že zahájené správní řízení bude zastaveno. Následně si krajský úřad vyžádal stanovisko Ministerstva zemědělství, jako správce uvedené evidence vodních toků, zda nemůže toto určení vedené v Centrální evidenci vodních toků tvořit překážku vedeného řízení v pochybnostech. Na tento dotaz odpovědělo Ministerstvo zemědělství, odbor státní správy ve vodním hospodářství, sdělením ze dne 8. 10. 2018, že vedenou evidencí není v žádném případě dotčeno zákonné ustanovení § 43 odst. 2 vodního zákona a evidenční pracovní označení vodní linie v Centrální evidenci vodních toků nemůže tvořit překážku řízení v pochybnostech. Jako další podklad si krajský úřad nechal vypracovat odborné posouzení odtokových poměrů v předmětné lokalitě nezávislou odbornou osobou - společností Photon Water Technology, s.r.o. Toto posouzení bylo uvedenou společností zpracováno pod názvem „BOZKOV – Posouzení odtokových poměrů v jižní části obce“ v dubnu 2019 (dále jen „odborný posudek“). Následně krajský úřad provedl dne 11. 6. 2019 prohlídku místa a po té seznámil účastníky řízení opatřením ze dne 3. 7. 2019 č.j. KULK 50141/2019 s doplněnými poklady pro rozhodnutí, s tím, že se k těmto podkladům mohou vyjádřit. Po uplynutí dané lhůty vydal dne 11. 10. 2019 napadené rozhodnutí.

Proti napadenému rozhodnutí podal odvolatel odvolání dne 7. 11. 2019, kterým navrhl Ministerstvu zemědělství, aby bylo napadené rozhodnutí krajského úřadu zrušeno a věc vrácena k novému projednání pro jeho rozpor s právními předpisy.

Protože nebylo možno odvolání vyhovět cestou autoremedury, bylo odvolání spolu se spisovým materiálem postoupeno Ministerstvu zemědělství, odboru státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí (dále jen „Ministerstvo zemědělství“), jako příslušnému odvolacímu správnímu orgánu ke konečnému rozhodnutí. Ministerstvo zemědělství podané odvolání obdrželo dne 30. 12. 2019.

Ministerstvo zemědělství po komplexním zhodnocení předloženého odvolání a spisového materiálu konstatuje následující závěry:

V první řadě se zabývalo otázkou, zda v daném případě nejde o odvolání nepřipustné či opožděné.

Napadené rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 4. 11. 2019 a jeho odvolání bylo podáno dne 7. 11. 2019, tj. v zákonné lhůtě, a proto se jedná o odvolání včasné. Při posuzování přípustnosti tohoto odvolání vycházelo Ministerstvo zemědělství z dílky ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu, ze které vyplývá, že podat odvolání proti rozhodnutí může účastník řízení. Tato podmínka byla u odvolatele v rámci vodoprávního řízení splněna, tudíž se jedná o odvolání přípustné.

Na základě přípustného a včasného odvolání přezkoumalo Ministerstvo zemědělství ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí krajského úřadu s právními předpisy. Přezkoumalo také správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

Jako odvolací důvody odvolatel předložil následující námítky (zkráceno a upraveno Ministerstvem zemědělství při zachování obsahu) a Ministerstvo zemědělství k jednotlivým námítkám odvolání uvádí následující:

Odvolatel uvádí, že vodoprávní úřad předmět řízení neposoudil správně a při rozhodování ve věci nevycházel ze stavu, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, a odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje důkazy, na jejichž základě dospěl krajský úřad k výroku. Současně vyslovuje názor, že se správní orgán neřídil právním názorem odvolacího orgánu vysloveném v rozhodnutí Ministerstva zemědělství čj. 3563/2018-MZE-15111, zejména tím, že neuvedl důvody, pro které nebyl mezi pozemky, na nichž se vodní tok nachází, zahrnut pozemek parc. č. 1843/8 v k. ú. Bozkov.

Ministerstvo zemědělství s odvolatelem nesouhlasí. Krajský úřad se plně řídil právními názory odvolacího orgánu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že krajský úřad považuje definici vodního toku ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona za naplněnou – na pozemcích vyjmenovaných ve výrokové části napadeného rozhodnutí trvale nebo po převažující část toku tečou vlastním spádem povrchové vody. Dle Ministerstva zemědělství není úvaha krajského úřadu v rozporu s ustanovením § 43 odst. 1 vodního zákona. Ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona definuje vodní tok cit. *„Vodní toky jsou povrchové vody tekoucí vlastním spádem v korytě trvale nebo po převažující část roku, a to včetně vod v nich uměle vzdutých. Jejich součástí jsou i vody ve slepých ramenech a v úsecích přechodně tekoucích přirozenými dutinami pod zemským povrchem nebo zakrytými úseky.“* Stálou přítomnost povrchových vod ze zdroje vody označeného v odborném posudku jako zdroj PR1 uvádí i zpracovaný posudek v množství cca 1 l/s, toto si krajský úřad ověřil též při místním šetření. Na základě těchto důkazů krajský úřad rozhodl, že počátek vodního toku je od tohoto zdroje vody, který se nachází na pozemku parc. č. 261 v k. ú. Bozkov a přesnou polohu uvedl krajský úřad prostřednictvím souřadnic S-JTSK. Pokud měl odvolatel pochybnost o tom, na kterých pozemcích se předmět správního řízení nachází, mohl tuto námítku uplatnit při projednávání věci před vydáním napadeného rozhodnutí. S podklady rozhodnutí se prokazatelně seznámil dne 22. 7. 2019. Na postupu krajského úřadu Ministerstvo zemědělství neshledalo pochybení.

Dále odvolatel upozorňuje na rozpor mezi výrokovou částí napadeného rozhodnutí a odborným posouzením nazvaným „Bozkov – posouzení odtokových poměrů v jižní části obce“, které si krajský úřad nechal zpracovat od firmy Photon Water Technology, s. r. o. Nesouhlasí s tvrzením vodoprávního úřadu, že není v řízení o pochybnostech o existenci vodního toku rozhodné, v jakém poměru jsou v korytě vodního toku zastoupeny přirozeně se

vyskytující povrchové vody, srážkové vody z komunikace a vody z vyústění jednotné kanalizace, navíc když je tento poměr proměnný podle aktuálních podmínek, což dle odvolatele krajský úřad řádně neodůvodnil. Domnívá se, že správní orgán zcela ignoruje závěry, které obsahuje odborné posouzení – zejména obsah závěru pod písm. g) a následující. Odvolatel se ztotožňuje s termínem uvedeným v odborném posudku, že erozní koryto vzniklo převážně antropogenní činností – tj. výtoky z ČOV a zejména soustředěním dešťových vod a nelze tento tok (v posudku uveden jako hlavní boční přítok) hodnotit jako přirozený vodní tok, na rozdíl od vodoprávního úřadu, který danou linii označil jako přirozené koryto usměrňující odtok vod. S tímto odvolatel nesouhlasí.

Ministerstvo zemědělství souhlasí s názorem krajského úřadu, že rozhodnutí v pochybnostech, zda jsou povrchové vody vodním tokem či nikoliv, nezávisí na posouzení, v jakém poměru se ve vodním toku vyskytují vody povrchové (přirozeně se vyskytující), srážkové a vody z vyústění veřejné kanalizace. Rozhodné je, jak je uvedeno výše, že se v daném korytě vyskytují povrchové vody trvale nebo po převažující část roku a tečou vlastním spádem. Tato podmínka byla u dotčených povrchových vod bezesporu splněna. Další polemika odvolatele o tom, zda se jedná o koryto vodního toku přirozené či vzniklé antropogenní činností člověka je pro toto řízení irelevantní a tohoto správního řízení se netýká. V pochybnosti o tom, zda se jedná o přirozené koryto vodního toku, rozhoduje místně příslušný vodoprávní úřad (tj. Městský úřad Semily) podle ustanovení § 44 odst. 3 vodního zákona. Nad rámec tohoto řízení je Ministerstvo zemědělství toho názoru, že koryto, ve kterém se vyskytují dané povrchové vody, je přirozeným korytem podle ustanovení § 44 odst. 2 vodního zákona neboť vzniklo přirozeným působením tekoucích povrchových vod a dalších přírodních faktorů a může měnit svůj směr, podélný sklon a příčný profil. Odborné posouzení, které si krajský úřad nechal zpracovat, není závazným dokumentem pro projednávané řízení. Slouží krajskému úřadu i účastníkům řízení k lepší orientaci v dané problematice, avšak krajský úřad není jeho závěry nikterak vázán. Rozhodnutí o tom, zda je povrchová voda vodním tokem či nikoliv náleží pouze krajskému úřadu v souladu s platnými ustanoveními vodního zákona.

Jako další námitku odvolatel uvádí, že v napadeném rozhodnutí nebylo rozhodnuto o pozemku parc. č. 1843/8 v k. ú. Bozkov, který byl uveden v žádosti Městského úřadu Semily ze dne 20. 9. 2016. Domnívá se, že měl krajský úřad rozhodnout, zda se i na tomto pozemku jedná o vodní tok či ne a že mělo být rozhodováno také o pozemcích parc. č. 1843/5, 296/3 a 297/11 v k. ú. Bozkov a napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto pouze o části sporné otázky.

Ministerstvo zemědělství s názorem odvolatele nesouhlasí. Okruh účastníků správního řízení byl stanoven správně a vlastníků pozemků, které odvolatel uvádí, se předmětné řízení netýká, jsou pouze pozemky sousedními a jejich vlastníci nemohou být dotčeni na svých právech či povinnostech, jak je uvedeno v podmínkách ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu. Krajský úřad do výrokové části napadeného rozhodnutí uvedl pouze pozemky, na kterých deklaruje změnu stavu, tedy ty, na kterých rozhodl, že se nachází vodní tok, což je také smyslem tohoto rozhodování v pochybnostech – deklarovat stávající stav.

Dále odvolatel upozorňuje na skutečnost, že dne 19. 5. 2014 vydal Městský úřad Semily, odbor životního prostředí, pod č.j. ŽP/1262/14/VH-231/2-R 81, rozhodnutí, kterým obci Bozkov povolil vypouštění odpadních vod do vod povrchových z volných výústí veřejné kanalizace. Uvádí, že odpadní vody, před tím, než začnou být vypouštěny do vodního toku IDVT: 10181213, protékají v délce cca 120 m pozemky citovanými ve výrokové části napadeného rozhodnutí bez toho, aby bylo vodoprávním úřadem prokázáno a postaveno na jisto. Že se jedná o vodní tok, do kterého lze odpadní vody vypouštět. Domnívá se, že povolení k vypouštění odpadních vod bylo tedy vydáno v rozporu s právními předpisy a krajský úřad se snaží napadeným rozhodnutím toto pochybení napravit.

K této námitce se Ministerstvo zemědělství nebude vyjadřovat, neboť se vedeného řízení netýká. Povolení vypouštění odpadních vod z volných výústí dešťové kanalizace je plně v kompetenci vodoprávního úřadu Městského úřadu Semily. Nad rámec tohoto řízení však Ministerstvo zemědělství upozorňuje, že povolení vypouštění odpadních vod je možné do vod povrchových obecně a vydání tohoto povolení není vázáno na existenci vodního toku.

Další vadu napadeného rozhodnutí odvolatel spatřuje v chybném vymezení účastníků řízení. Domnívá se, že účastníky řízení měli být i další osoby a sice pan Jiří Farský, jako vlastník pozemku parc. č. 282/1 a Liberecký kraj, jako vlastník pozemků parc. č. 296/3 a 1843/5 vše v k. ú. Bozkov, kterými vodoteč, která měla být předmětem posuzování také protéká. Uvádí nedostatečné odůvodnění stanovení okruhu účastníků v napadeném rozhodnutí a rozpor s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu, neboť neobsahuje označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu.

Otázku stanovení okruhu účastníků se Ministerstvo zemědělství zabývalo výše. Výroková část napadeného rozhodnutí zcela správně neobsahuje označení účastníků podle ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu. V případě rozhodování v pochybnostech dle ustanovení § 43 odst. 2 vodního zákona, se jedná o deklaratorní správní akt, kterým správní orgán autoritativně potvrzuje existenci, případně vlastnosti, správních vztahů. Vlastníci dotčených pozemků, případně staveb, stejně jako správci vodních toků, jichž se projednává věc dotýká, tak mají postavení účastníků řízení dle ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu, které stanoví, že účastníky řízení jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech. V případě rozhodování v pochybnostech není nijak naplněna dikce ustanovení § 27 odst. 1) písm. b) správního řádu, kdy v řízení z moci úřední jsou účastníky dotčené osoby, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost, nebo prohlásit, že právo nebo povinnost tyto osoby mají anebo nemají.

Jako poslední bod odvolání odvolatel uvádí nesprávné doručení napadeného rozhodnutí veřejnou vyhláškou, čímž, jak se domnívá krajský úřad, doručil písemnost široké veřejnosti a ne pouze účastníkům řízení a tento postup považuje za nezákonný.

Ministerstvo zemědělství s odvolatelem nesouhlasí. Doručení veřejnou vyhláškou se používá též v případě, kdy nejsou správnímu orgánu známy osoby, kterým má být písemnost doručena. V tomto případě jeden z vlastníků pozemků zemřel a jeho právní nástupci nejsou správnímu orgánu známi a z tohoto důvodu zvolil doručení prostřednictvím veřejné vyhlášky v souladu s ustanovením § 32 odst. 3 správního řádu. Jedná se pouze o způsob doručení a v žádném případě se nejedná o doručení napadeného rozhodnutí široké veřejnosti. Účastníci řízení byli v napadeném rozhodnutí uvedeni a právním nástupcům zemřelého byla dána možnost se do řízení přihlásit.

Ministerstvo zemědělství neshledalo žádné skutečnosti odůvodňující závěr, že by napadené rozhodnutí krajského úřadu bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a odvolací orgán tak na základě všech výše uvedených skutečností ve smyslu ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

POUČENÍ ÚČASTNÍKŮ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze, vzhledem k ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu, dále odvolat.

Ing. Daniel Pokorný
ředitel odboru
Rozdělovník

Do vlastních rukou účastníci řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu:

- Obec Bozkov, Bozkov 270, 512 13 Bozkov, s žádostí o vyvěšení veřejné vyhlášky – DS
- MUDr. Zdeněk Bachtík, Dukly 584, 033 01 Liptovský Hrádok, Slovenská republika – doručení veřejnou vyhláškou
- Michal Zonyga, Bozkov 169, 512 13 Bozkov
- Lesy České republiky, s. p., Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové – DS

Na vědomí:

- Městský úřad Semily, odbor životního prostředí, Husova 82, 513 01 Semily – DS
- Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2 – DS
- Krajský úřad Libereckého kraje, U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, s žádostí o vyvěšení veřejné vyhlášky – DS

Veřejná vyhláška - Úřední deska Ministerstva zemědělství – zde
(§ 25 odst. 2 správního řádu)

Vyvěšeno: Ing. Helena Pijálková _____
Sejmuto: Ing. Helena Pijálková _____

Veřejná vyhláška - Elektronická úřední deska Ministerstva zemědělství
(www.eagri.cz) – zde (§ 25 odst. 2 správního řádu)

Vyvěšeno:
Sejmuto:

Veřejná vyhláška - Úřední deska příslušného vodoprávního úřadu
(§ 25 odst. 3 správního řádu)

Krajský úřad Libereckého kraje, U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2
Obec Bozkov, Bozkov 270, 512 13 Bozkov

Krajský úřad Libereckého kraje a obec Bozkov se žádá o bezodkladné vyvěšení rozhodnutí na své úřední desce na dobu nejméně 15 dnů. Dále se úřad žádá o zaslání dokladu o vyvěšení a sejmutí usnesení Ministerstvu zemědělství, odboru státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí, k tomuto č.j.

Vypraveno dne: 24.4.2020

